

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobců: **a) J. D., b) JUDr. P.D.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2010 čj. S-MHMP 163473/2010/OST/Je/Zá, za účasti: **1) Ing. Z. H., 2) H.H.**, oba zast. JUDr. Lenkou Vančatovou, advokátkou, se sídlem Slezská 19, Praha 2,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 5. 2010 čj. S-MHMP 163473/2010/OST/Je/Zá se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 (dále jen stavební úřad) č.j. 006202/08/OVDŽP/Lm ze dne 28.10. 2009, kterým byly dle ustanovení § 129 odst. 2 a odst. 3 a ustanovení § 111 a § 114 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, k žádosti osob zúčastněných na řízení a společnosti HSVO, s. r. o. (dále též stavebníci), dodatečně povoleny stavební úpravy pro stavbu „zimní zahrada na terase rodinného domu č.p. 809 P. – R., ul. Z. 13” (dále jen stavební úprava), a toto rozhodnutí potvrzeno.

Žalobci v žalobě uvádějí, že osoby zúčastněné na řízení postavily v roce 2007 bez stavebního povolení předmětnou zimní zahradu. Teprve v době, kdy byla již částečně postavena, podaly žádost o vydání stavebního povolení. Žalobci ze závažných důvodů se stavbou nesouhlasili a nesouhlasí dosud. Dále uvádějí, že průběh správního řízení dokládají vyjmenované listiny s tím, že žádají, aby jednotlivá podání žalobců, zejména pak uplatněné námitky, odvolací důvody a návrhy na provedení důkazů, byla považována za součást žaloby.

Dále žalobci poukazují na to, že žalovaný svým rozhodnutím potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu, ačkoliv jím vydané rozhodnutí se evidentně nevypořádalo s důvody, pro které bylo jeho předcházející rozhodnutí žalovaným zrušeno, a to: Projektová dokumentace, kterou žalovaný již jednou posoudil jako nedostatečnou, je nyní, aniž by byla zřejmě doplněna, shledána jako vyhovující. Stejně tak, bez průkazu ověření a ve zřejmém rozporu se skutečností, žalovaný uvádí, že stavební úprava je situována na části stávající terasy, aby pak dospěl ke zcela absurdnímu tvrzení, že naopak hluky z terasy tlumí a v zásadě nemění způsob užívání těchto prostor.

Žalobci dále uvádějí, že zcela nepřijatelné jsou závěry týkající se problematiky odrazu slunečních paprsků a jejich působení především na lidský zrak, již proto, že se neopírají o žádný znalecký posudek. Dále upozorňují, že žalovaný zcela konkrétní námitku evidentní neplatnosti certifikátu použitého materiálu odbyl s tím, že se s ní neztotožňuje. Podobně se žalovaný zachoval, i pokud jde o všechny další námitky žalobců, se kterými se nezabýval vůbec. Žalobou napadené rozhodnutí tedy není řádně, či vůbec odůvodněno a je nepřezkoumatelné.

Žalobci navrhuji, aby v řízení před soudem byl proveden důkaz znaleckým posudkem na odbornou úroveň předmětné projektové dokumentace a k otázce vlivu materiálu použitého především na opláštění předmětné zimní zahrady na lidský organismus (škodlivé prudké ozáření odrazu slunečních paprsků, vedoucí k závažným očním problémům, například poškození sítnice, šedý zákal).

Podle názoru žalobců tak žalovaný ve svém rozhodnutí zjevně překročil přípustné meze správního uvážení při hodnocení naplnění skutečností významných pro rozhodování a nedostatečné odůvodnění jeho rozhodnutí neumožňuje jeho správní uvážení ani přezkoumat.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě, které bylo soudu doručeno dne 12.1. 2011, uvedl, že český právní řád ani technické normy nestanoví žádný požadavek na oslnění, světelné znečištění dopadající na terasy či balkony sousedních staveb. Žalovaný se rovněž zabýval dopadem provedené stavební úpravy na stavbu žalobců a žádné zhoršení nezjistil. Naopak, jak uvádí v žalovaném rozhodnutí, zasklením stávající terasy nedochází ke zhoršení životního prostředí. Stavební úprava je umístěna na terase rodinného domu a tudíž spíše tlumí případné zvuky vyvolané pobytem osob v zimní zahradě. Žalovaný se rovněž neztotožňuje s námitkou žalobců na neúplnou projektovou dokumentaci, neboť žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí doplněnou dokumentaci ze 7.9. 2009 zkoumal a pro konkrétní stavební úpravu ji posoudil jako dostatečnou.

K výzvě soudu sdělili stavebníci, že budou uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení, k věci se však nijak nevyjádřili.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 12.3. 2008 byla u stavebního úřadu podána žádost o dodatečné povolení předmětné stavby. Rozhodnutím ze dne 27.5. 2008 č.j. 006202/08/OVDŽP/Lm byla předmětná stavební úprava dodatečně povolena a námitky žalobců uplatněné v průběhu řízení zamítnuty. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání žalobce JUDr. P. D.. V odvolání mimo jiné uvedl, že použití pevného zasklení izolačními dvojskly, ale i izolační skla a hliníkové profily tvořící opláštění samy o sobě způsobují průkazně neúnosné oslnění především sousedící terasy žalobců. K tomu poukázal na to, že platnost stavebně technických osvědčení uvedených výrobků zřejmě již prošla ke dni 13.1. 2008, resp. ke dni 21.6. 2008. Dle názoru žalobců tak stavební úřad zřejmě pochybil, když se spokojil s formálními doklady a nezkoumal opodstatněnost námitky proti opláštění zimní zahrady v konkrétní situaci, kdy je žalobcům téměř rok bráněno v klidném užívání jejich terasy. Uvádí, že při ohledání na místě dne 29.4. 2008 nebyl posouzen průkazný vliv na zásadní omezení možnosti užívání jejich terasy především v důsledku prudkých záblesků a oslňování odrazy slunečních paprsků vrhané na jejich terasu, které omezují až znemožňují po značnou část slunečných dnů terasu užívat, a to i z důvodu možného poškození zraku. Dále poukázali na to, že stavební úřad se nezabýval obtěžováním intenzivním osvětlením či otázkou pohledové a zvukové izolace od sousedů, kterou změny provedené stavebníky porušily.

Rozhodnutím ze dne 4.11. 2008 č.j. S-MHMP 531678/2008/OST/Je/Cř bylo rozhodnutí stavebního úřadu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Odvolací orgán v odůvodnění především uvedl, že zjistil nedostatky v předložené projektové dokumentaci, neboť je v některých ohledech neúplná. Pokud jde o námitky žalobců ohledně jejich oslňování, žalovaný uvedl, že stavebník doložil doklad prokazující shodu vlastností výrobků se základními požadavky z hlediska jejich vlastností k určenému použití ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb. Stavební úřad měl vyžadovat doložení posouzení projektanta a zhodnocení míry rušivého oslnění zohledňující odraznost materiálů a úhlu dopadu paprsků. Podle výrobní dokumentace obsahuje použitý materiál pokovenou vrstvu působící jako tepelné zrcadlo a částečně odrážející světlo. Případný vliv na zdraví má podle názoru žalovaného posoudit Hygienická stanice hlavního města Prahy.

Žalovaný dále uvedl, že se ztotožňuje s názorem stavebního úřadu, že umístěním zimní zahrady na stávající terasu rodinného domu se zásadně nemění způsob užívání těchto prostor. S ohledem na orientaci zimní zahrady ke světovým stranám a jejímu umístění v dispozici rodinného domu a vzhledem k tomu, že stavební úpravy nepřesahují půdorysné ani výškové ohraničení stavby, nemění se odstupové vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb. Zimní zahrada je situována na části stávající trasy, tedy v prostoru, který již byl jako pobytová plocha využíván. Zimní zahrada rovněž nemůže obtěžovat pachem, neboť žádný neprodukuje ani hlukem, neboť naopak hluky z terasy tlumí.

Usnesením ze dne 21.1. 2009 bylo řízení přerušeno a stavebníci byli vyzváni k doplnění projektové dokumentace v souladu s odůvodněním předchozího rozhodnutí žalovaného. Žalobce JUDr. P. D. podal proti tomuto usnesení odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 5.6. 2009 č.j. S-MHMP 381364/2009/OST/Je.

Dne 24.9. 2009 byla stavebnímu úřadu stavebníky předložena doplněná dokumentace k dodatečnému povolení stavby. Opatřením ze dne 6.10. 2009 stavební úřad oznámil účastníkům řízení doplnění podkladů pro rozhodnutí. Ve vyjádření k těmto doplněným podkladům žalobci shodně uvedli, že trvají na všech námitkách, které dosud v řízení uplatnili. K nově předloženým podkladům pak uvedli, že se jedná zřejmě o stejnou dokumentaci, která již byla žalovaným posouzena jako nedostatečná. Opětovně upozornili, že stavebně technické osvědčení použitého materiálu je neplatné. K části projektové dokumentace nazvané posouzení denního osvětlení v obytné kuchyni a vyjádření k rušivému oslnění od izolačních dvojskel žalobci uvedli řadu věcných výhrad s tím, že se v žádném případě nejedná o žádný

skutečně odborný a přezkoumatelný závěr.

Rozhodnutím ze dne 24.11. 2009 č.j. 006202/08/OVDŽP/Lm byla předmětná stavební úprava dodatečně povolena a námitky žalobců zamítnuty. V odůvodnění výroku rozhodnutí o námitkách stavební úřad uvedl, že projektovou dokumentaci zpracovali oprávnění projektanti, kteří jsou oprávnění v rozsahu své autorizace zpracovávat projektovou dokumentaci staveb. Dále stavební úřad uvedl, že rodinný dům je stavba, která je svým charakterem určena pro bydlení, a která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení a v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena pro bydlení. Stavba zimní zahrady na stávající terase rodinného domu a její následné užívání je v souladu s účelem užívání rodinného domu.

Stavební úřad dále uvedl, že umístěním zimní zahrady na terase rodinného domu se v zásadě nemění způsob užívání těchto prostor a nedojde tedy také k narušení pohody bydlení. Plocha prosklení zimní zahrady, ze které by mohlo dojít k odrazu slunečních paprsků, odpovídá asi 3 m², prosklená plocha konstrukcí rodinného domu tedy není provedena v nepřijatelné míře. Podle čl. 25 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, musí stavba odolávat škodlivému působení hluku a vibrací. Dále stavba musí zajišťovat, aby hluk a vibrace působící na lidi a zvířata byly na takové úrovni, která neohrožuje zdraví, zaručí noční klid a je vyhovující pro prostředí s pobytem lidí, a to i na sousedících pozemcích a stavbách. Splnění požadavku tohoto článku je předpokládáno tím, že stavební úpravy navrhl autorizovaný projektant a návrh je doložen certifikáty navržených materiálů a výrobků prokazující shodu svých vlastností s požadavky na stavby. Doklad o použití certifikovaného materiálu, výrobku a konstrukce je postačujícím dokladem, kterým je zaručeno, že jejich vlastnosti z hlediska způsobilosti stavby pro navržený účel, při správném provedení běžné údržby a po dobu předpokládané existence splní požadavky na mechanickou odolnost stabilitu, požární bezpečnost, hygienu, ochranu zdraví a životního prostředí, bezpečnost při udržování a užívání stavby, ochranu proti hluku a na úsporu energie a ochranu tepla.

K námitkám týkajícím se oslnění a odrazů slunečních paprsků stavební úřad uvedl, že projektová dokumentace zhodnocuje vliv stavebních úprav na sousední pozemek, a to odborným posudkem, který zpracoval oprávněný projektant. Z ní vyplývá, že odrazy od zasklení zimní zahrady mohou dopadat pouze na sousední zahradu nebo fasádu bez oken sousedního domu, tzn. že nemůže docházet k oslnění uživatelů sousedního domu v interiéru. Oslnění od materiálů nebo výrobků použitých na stavbě na sousední pozemky a stavby se tedy neposuzuje ani není jeho posouzení normou, vyhláškou ani zákonem požadováno. Právní předpisy nepožadují předložení znaleckého posudku odborníka z oboru očního lékařství z hlediska možného poškození zraku vlastníků sousedního rodinného domu do řízení o povolování staveb.

K námitce k platnosti certifikátu použitého výrobku stavební úřad uvedl, že projektová dokumentace obsahuje certifikát výrobku vydaný dne 10.7. 1999 a stavebně technické osvědčení platné do 21.6. 2008. Rozhodnutí o dodatečném povolení stavebních úprav pod č.j. 006202/08/OVDŽP/Lm bylo vydáno dne 27.5. 2008, tedy v době platnosti tohoto osvědčení. Certifikát na použitý výrobek nepozbývá platnosti.

Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci každý samostatně odvolání. Žalobkyně J. D. ve svém odvolání uvedla, že rozhodnutí bylo vydáno na základě dokumentace, kterou odvolací orgán již posoudil jako nedostatečnou, pouze s jiným datem. Uvedla dále, že projektant předmětné černé stavby je zainteresován na kladném posouzení projektu, jehož je spoluautorem, proto jeho posouzení nemůže být objektivní. Pokud se stavební úřad odvolává na rozhodnutí ze dne 27.5. 2008 ve vztahu k námitce neplatnosti certifikátu výrobku, je nutno

podotknout, že toto rozhodnutí nikdy nevstoupilo v platnost.

Odvolání žalobce JUDr. P. D. proti rozhodnutí stavebního úřadu obsahově koresponduje s odvoláním žalobkyně J. D..

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3.5. 2010 č.j. S-MHMP 163473/2010/OST/Je/Zá byla odvolání žalobců zamítnuta a rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno. Žalovaný uvedl, že v průběhu řízení byly odstraněny vytýkané vady projektové dokumentace. S ohledem na skutečnost, že provedená stavební úprava, jak bylo již opakovaně uváděno, ve vazbě na orientaci zimní zahrady ke světovým stranám a jejímu umístění v dispozici rodinného domu (severozápadním nároží budovy ve výškové úrovni 2. nadzemního podlaží), a vzhledem k tomu, že stavební úprava nepředstavuje půdorysné ani výškové ohraničení stavby, ani nemění odstupové vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb, nemůže tato stavební úprava zastínit sousední nemovitost více než stavba bez stavební úpravy. Stavební úprava je situována na části stávající terasy, tedy v prostoru, který již byl jako pobytová plocha využíván. Stavební úprava rovněž nemůže obtěžovat pachem, neboť žádný neprodukuje, ani hlukem, naopak hluky z terasy tlumí. Umístění zimní zahrady na terase v zásadě nemění způsob užívání těchto prostor.

Žalovaný dále upozornil, že stavebník v průběhu řízení doložil studii, v níž je mimo jiné uvedeno, že odrazy od zasklení mohou dopadat pouze na sousední zahradu nebo fasádu bez oken a nemůže docházet k oslnění sousedního domu v interiéru. V české legislativě není zaveden požadavek na oslnění uživatelů zařízení a pozemků. K tomu žalovaný uvedl, že se zpracovatelem studie a stavebním úřadem lze souhlasit v tom, že v právních ani technických předpisech není stanoven žádný požadavek na oslnění, světelné znečištění a podobně. Oslnění od materiálu nebo výrobků použitých na stavbu se ve vazbě na sousední pozemek a stavbu na něm dle platných předpisů neposuzuje.

Žalovaný dále bez dalšího uvedl, že se neztotožňuje s námitkou odvolatelů ve věci neplatného certifikátu použitého materiálu výrobku č. C-99-03363/Z.

Dále žalovaný uvedl, že neshledal žádná pochybení stavebního úřadu při rozhodování o uplatněných námitkách odvolatelů. Stavební úřad se podle názoru žalovaného uplatněnými námitkami podrobně zabýval a své rozhodnutí dostatečně zdůvodnil. Proto žalovaný podaná odvolání zamítl.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť mu tento postup umožňuje ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Soud musí v první řadě konstatovat, že se může zabývat toliko námitkami uvedenými v žalobě. Nelze přihlížet k tomu, že žalobci činí „součástí žaloby“ též odvolání a další podání, která učinili v rámci správního řízení. To vyplývá ze samotné povahy řízení před správním soudem, jehož úkolem je přezkoumávat rozhodnutí správních orgánů. Je v první řadě povinností správních orgánů, aby se vyrovnaly se všemi návrhy a námitkami, které žalobci v průběhu správního řízení uplatnili, soud pak přezkoumává (v mezích uplatněných žalobních bodů) způsob, jak se s těmito námitkami správní orgány vyrovnaly. Žalobci tedy nemohou v žalobě jen odkázat např. na podané odvolání, ale musí uvést, v čem spatřují nesprávnost způsobu, jakým se s odvolacími námitkami žalovaný vyrovnal, příp. musí uvést, proč považují způsob, jakým se odvolací orgán s odvolacími námitkami vyrovnal, za nedostatečný.

V tomto ohledu je judikatura správních soudů zcela ustálená, v podrobnostech lze odkázat nejnověji např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 čj. 4 As 3/2008-78.

Soud proto přistoupil k přezkoumání žalobních námitek, jak je žalobci uvedli v žalobě, a shledal, že žaloba je důvodná.

Je třeba souhlasit s žalobci v tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když nereaguje dostatečným způsobem na všechny námitky žalobců, které byly uvedeny v odvolání. To platí zejména o námitce týkající se neplatnosti certifikátu použitého materiálu.

Jak vyplývá ze správního spisu, žalobci mj. v průběhu řízení namítali, že dodatečně povolenou stavební úpravou dojde k jejich nadměrnému obtěžování odraženými světelnými paprsky od nově realizovaných stěn zimní zahrady. S touto jejich námitkou se stavební úřad vypořádal mj. s poukazem na to, že při stavbě byly použity materiály, na něž bylo vydáno prohlášení o shodě. Žalobci pak namítali, že správní orgány se odkazují na dokumenty, jejichž platnost již v době rozhodování uplynula. Pokud jde o rozhodnutí stavebního úřadu, ten na tuto námitku žalobců reaguje tak, že předmětné dokumenty byly platné ještě ke dni 27. 5. 2008, kdy stavební úřad o dodatečném povolení zimní zahrady rozhodoval poprvé. S tímto názorem polemizovala žalobkyně J. D. ve svém odvolání tak, že ono rozhodnutí stavebního úřadu nikdy nenabýlo právní moci a v odvolacím řízení bylo zrušeno. Žalovaný pak k této odvolací námitce uvedl pouze toto: „Odvolací orgán se dále neztotožňuje s námitkou odvolatelů ve věci neplatného certifikátu použitého materiálu výrobku č. C-99-03363/Z.“

Z takto pojatého odůvodnění ovšem není vůbec zřejmé, z jakého důvodu se žalovaný se vznesenou odvolací námitkou neztotožňuje. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23). V tomto případě byla ze strany žalobkyně vznesena konkrétně formulovaná námitka, již srozumitelným způsobem zpochybňovala správnost závěrů, které učinil správní orgán prvního stupně. Žalovaný k této námitce pouze bez dalšího uvedl, že se s ní neztotožňuje.

Soud proto uzavírá, že v tomto ohledu shledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Důvodností námitek žalobců stran neplatnosti certifikátu použitého materiálu se proto soud nemohl dále zabývat, neboť teprve poté, co se žalovaný s touto námitkou řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádá, může správnost jeho postupu přezkoumat správní soud.

Bez ohledu na to, že soud shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ve vztahu k uvedené žalobní námitce, zabýval se tím, zda tato skutečnost nebrání věcnému vypořádání dalších žalobních námitek. Je třeba ovšem konstatovat, že další žalobní body jsou formulovány velmi obecně, čímž je do značné míry limitován i jejich přezkum soudem. K dalším žalobním námitkám, jejichž povaha nevylučuje, aby byly přezkoumány soudem za toho stavu věci, soud uvádí následující:

Žalobci namítají, že jako podklad pro rozhodnutí slouží mj. projektová dokumentace,

o níž již odvolací orgán jednou usoudil, že není dostatečná. V tomto ohledu ovšem žalobci zcela přehlížejí, že poté, co žalovaný předcházející rozhodnutí stavebního úřadu zrušil, byli stavebníci stavebním úřadem vyzváni, aby projektovou dokumentaci doplnili. Této výzvě vyhověli a předložili doplnění projektové dokumentace. O tomto doplnění správního spisu byli žalobci vyrozuměni. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval tím, zda byl jeho právní názor vyslovený v předchozím rozhodnutí respektován, a dospěl k závěru, že tomu tak bylo. Žalobci naproti tomu v žalobě nikde nekonkretizují, které nedostatky projektové dokumentace vytčené předchozím rozhodnutím žalovaného nebyly odstraněny a jaký vliv má případně tato skutečnost na jejich práva. Tuto námitku proto soud neshledal důvodnou.

Žalobci dále označují za absurdní tvrzení, že stavební úprava tlumí hluky ze stávající terasy a popírají, že by zimní zahrada byla situována na části stávající terasy. Toto své tvrzení ovšem nijak nekonkretizují. Závěr o tom, že provedenou stavební úpravou došlo k zasklení části stávající terasy rodinného domu stavebníků, vyplývá z předložené projektové dokumentace, žalobci naproti tomu své tvrzení nijak nekonkretizují, neuvádějí, v čem je tento závěr správních orgánů nepravdivý a jaký je podle nich skutečný stav věci. Pokud pak došlo k zasklení stávající terasy rodinného domu, je zcela zřejmé, že případné hluky vznikající na této terase, jsou provedením zasklení částečně utlumeny, neboť jsou částečně zvukově izolovány právě oním realizovaným zasklením. Takovou úvahu soud shledává zcela logickou a nevidí na ní na rozdíl od žalobců nic absurdního.

Žalobci pak dále obecně namítají, že se žalovaný nezabýval všemi jejich námitkami a že překročil přípustné meze správního uvážení. Vzhledem k tomu, že tato námitka není nijak konkretizována, nemůže se k ní soud blíže vyjádřit.

Soud nepovažoval za nutné doplňovat dokazování vypracováním žalobci navrhovaných znaleckých posudků, neboť s ohledem na závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného by to bylo nadbytečné a na výsledek řízení by takové posudky nemohly mít žádný vliv.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobci měli se svojí žalobou úspěch a náleží jim proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v daném případě v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč. Jiné náklady žalobců ze spisu nevyplyvají a žalobci je ani nepožadovali.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 5. října 2011

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu